

ԲԱՆԱՍՏԵՂԵԱԿԱՆ

ՀԱՐՈՒՏԻ ՈՐԴԻՈՅՆ ՊԱՆԴԻՏՈՒԹԻՒՆԸ

- 52) Մինչ կը զըննէի ես այդ բարձունքներ,
Կար կէտ մ'որ պետք չէր մընալ անտեսուած,
Հըպարտ Մուրաթի դաշտն Հայրենասէր,
Սոսկմամբ կը տեսնես ի՞նչ յաղթն մեռնողաց,
Ոչ իսկ կը շիկնիս վասն դաշտ գրատողաց.
Հոն է, կը ճըչան մեռելքն անշիրիմ,
Ոսկրակոյտ մը որ դարերով մընաց,
Յաղթական կամար ըսթիւճեան եզրին՝
Անգերեզման ոգիներ ճչացին անվերջ՝ ցայգին:
- 53) Ուաթըրլոն - Գանի կ'մրցեն նախճիրով,
Մորաթ, Մարաթոն կ'ապրին փառանուամբ,
Անրիժ ու շըքեղ յաղթանակներով,
Ռազմը շահած իեզ սըրտով ու ձերամբ,
Հըպարտ, եղբայրական քաղքենի զօրամբ.
Ոչ մըրցումներով հինգ իշխանական՝
Ընդմիշտ անէծքի ողբով պարարուն.
Այլ մըրցակիցք ելած արդար մըրցման,
Թագին օրէնքին Աստուածային չեղած պայման:
- 54) Միակ պատի մը՝ առանձին մի սին,
Հին օրերուն ցափ, գորշ կերպարանքով,
Վերջասնաց աւերը տարիներուն՝
Կը նայի հիմա շըփոթ նայուածքով.
Ինչպէս քար կըտրած մէկուն կեցուածքով.
Արդ կեցած կարծես գիտակցութեամբ, բայց
Նաեւ զարմանքով որ, քայքայած չէ,
Մինչ իր տարեկից պերճանքն մարդու ձեռած
Աւէնիգուս հպարտ երկիրն է արդէն հարթուած:
- 55) Ու ի՞նչ - Օ՛ր, ինչ քաղցր, ու ինչ անուն Սուրբ,
Յուլիանէ - դուստըր - երկնի նըփրած.
Պահանջով մը իր սրտի բարենուրբ,
Երկնամօտ որ փըլաւ իր Հօր շիրմին դիմաց
Արդարութիւնն էր արցունքին դէմ բայց,
Ան կեանքն իր տըլաւ փոխան արդարութեան
Մեռաւ վասն անոր որ փըրկել չկրցաւ.
Առանց կիսանդրի է իրենց գերեզման,
Որ Սափորին մէջ, մէկ միտք, մէկ սիրտ մէկ փոշի կայ միայն:

(շարունակելի)

LORD BYRON

Թրգմն. Մուրատ Մանուկեան